

Arnaldo Otegi

آرنالدو اُتگی

پیش در آمدی بر نقشه راه مذاکرات عبدالله اوجالان

ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

آرنالدو ایتگی

پیش درآمدی بر نقشه راه مذاکرات عبدالله اوجالان

ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

نام کتابچه: پیش درآمدی بر نقشه راه مذاکرات عبدالله اوجالان
نویسنده: آرنالدو اُتگی
موضوع: ابتکار عمل بین‌الملل برای آزادی عبدالله اوجالان
طراحی و صفحه‌آرایی: مرکز انتشارات پژاک
چاپخانه: شهید جگرخوین
انتشارات: مرکز انتشارات پژاک
چاپ اول ۱۴۰۲

فهرست

۵

پیشگفتار

۷

پیش درآمدی بر نقشه راه مذاکرات عبدالله اوجالان

پیشگفتار

ابتکار عمل بین‌الملل « آزادی برای عبدالله اوجالان - صلح برای کردستان »، یک کمپین فراملیتی صلح، برای آزادی رهبر آپو و راه حلی مسالمت آمیز برای مسأله کورد می‌باشد. این [کمپین] فوراً پس از ربوده شدن رهبر آپو و استرداد وی به جمهوری ترکیه در نتیجه همکاری سرویس‌های اطلاعاتی در ۱۵ فوریه ۱۹۹۹، تأسیس شد. بخشی از فعالیت‌های این کمپین به انتشار آثار رهبر آپو اختصاص یافته است. کتابچه‌ی «پیش درآمدی بر نقشه راه مذاکرات عبدالله اوجالان»^۱ نوشته‌ی آرنالدو اُنگی یکی از کتابچه‌های مجموعه «برساخت حیات آزاد: دیالوگ‌هایی با اوجالان»^۲ می‌باشد که همگی این مجموعه در یک کتاب جمع شده‌اند، این کتاب حاوی مجموعه مقالاتی از نویسندگان، متفکران و انقلابیون جهانی است تا در مورد افکار رهبر آپو نظرات خود را بیان دارند تا فضای دیالوگی حول اندیشه‌ی رهبر آپو شکل بگیرد. این مقالات برای نخستین بار، واکنش‌های مکتوب به نوشته‌های زندان رهبر آپو را گرد آوری نموده و شماری از آکادمیسین‌ها، نویسندگان، و انقلابیونی را که به اندیشه‌های وی علاقه‌مند هستند یا از تفکرات وی الهام گرفته‌اند، دور هم جمع کرده است. ترجمه این مجموعه به زبان‌های مختلف، تلاشی است برای گسترش و ژرفا بخشی هر چه بیشتر به دیالوگ موجود. امید است که اثر حاضر، دیوارهای زندان را نیز درنوردد، چرا که حصر و انزوای شدید اعمال شده بر زندان جزیره امرالی، اندک مجالی برای دیالوگ با ایشان بر جای گذاشته است. با توجه به اینکه نوشتن به وسیله‌ای برای رهبر آپو بدل شده، تا به واسطه آن بر انزوا و حصر غلبه نموده و با طیف گسترده‌تری از مخاطبان ارتباط برقرار نماید، امیدواریم مجموعه‌ی مذکور بتواند راهگشای مخاطبان گردد تا از این طریق در تلاش‌های وقفه‌ناپذیر و فزاینده رهبر آپو جهت برساخت جهانی بهتر، سهیم گردند.

1 - Prologue to Abdullah Öcalan's The Road Map to Negotiations

2 - BUILDING FREE LIFE: Dialogues with Öcalan

پیش درآمدی بر نقشه راه
مذاکرات عبدالله اوجالان

مایه افتخار است در حالی که در زندان لوگرونو^۱ در حال گذراندن دوران محکومیت مرتبط با فعالیت سیاسی خویش هستم، پیشنهاد نگارش مقدمه‌ای بر نسخه اسپانیایی اثر رفیق عبدالله اوجالان، تحت عنوان «نقشه راه به سوی مذاکرات» را دریافت کردم، اثری که نخستین بار در ژانویه ۲۰۱۱، در دادگاه حقوق بشر اروپا انتشار یافت. از ۲۷ ژوئیه ۲۰۱۱، رفیق آپو هیچ ملاقاتی، حتی با وکلایش نداشته است، و به همین دلیل، هیچ کس به جز دولت ترکیه از وضعیت فعلی او اطلاعی ندارد.

ابتدا می‌خواهم از جانب [جنبش] چپ آبرتزال^۲ (میهنی)، دروهای انقلابی خویش را نثار همه رفقای مبارز خلق گرد نمایم؛ و امری را یادآوری شوم که همه به خوبی می‌دانید، خلق شما و مبارزاتان، همیشه از همبستگی دوستانه خلق ما برخوردار خواهند بود. به عنوان یادآوری این پیوندهای عمیق، پیام همبستگی ارسال شده در سال ۱۹۶۶ به کمیته همبستگی با انقلاب کردستان و مشارکت باسک‌ها دوشادوش اعضای جنبش الفتح فلسطین و سازمان پی. دی. إف^۳، در کنگره پانزدهم انجمن دانشجویان گرد در اروپا را که در سال ۱۹۷۲ در بوداپست^۴ برگزار شد، ذکر می‌کنم اجلاسی که با فراخوانی برای یک جبهه جهانی از خلق‌های تحت ستم و همچنین نمایش همبستگی با مبارزات خلق‌های گرد، فلسطین و باسک به پایان رسید.

نقشه راهی که در اینجا ارائه می‌شود، در تماس و گفتگوی بی‌پایان بین دولت ترکیه با اوجالان و همچنین سایر نمایندگان حزب کارگران کردستان (PKK)، در خلال سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۱، ریشه دارد. فرآیندی مخفی که ما چیزهایی درباره آن می‌دانیم، مانند دوران پسین آن، زمانی که خود را در یک روند مداوم از مذاکره بی‌پایان با دولت زاپاترو^۵ یافتیم، برخی از سازمان‌های سیاسی گرد که با آنها روابط برادرانه داریم، با ما تماس گرفتند تا در مورد پیشرفت روند خودمان شفاف سازی کنیم.

این روند گفتگوی بی‌پایان با دولت ترکیه از مسیر خارج شد و با مطالعه در مورد آن، می‌توانم بازتابی از تحولی مشابه را در نگرش دولت اسپانیا ببینم. به نظر می‌رسد دولت ترکیه، تا زمانی که جنبش گرد و

۱ - Logrono

۲ - Abertzale left

۳ - P.D.F.؛ نام یک سازمان چپگرا

۴ - پایتخت مجارستان

۵ - خوزه لوئیز رودریگز زاپاترو (Jose Rodriguez Zapatero)؛ نخست وزیر اسپانیا در سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۱ و رهبر حزب کارگران اسپانیا.

اوجالان پیشنهادات خود را ارائه نکردند هیچ برنامه‌ای در ذهن نداشت و رویکرد نماینده اسپانیا در مذاکرات ما را اتخاذ کرد که با کاغذی سفید وارد [مذاکرات] شد. در روند صلح در لایولا^۱، همیشه احساس می‌شد که چپ میهنی پیشنهادات سازنده‌ای را برای بحث ارائه می‌دهد، همانطور که در گفتگوی ما در ژنو که حداقل تسهیلگران بین‌المللی [در جریان آن] نقشی سازنده ایفا کردند، اینگونه بود. به طور مشابه، رویکرد دولت ترکیه این است که حسن نیت جنبش گُرد را به عنوان یک نقطه ضعف تلقی کند، با این امید که نشان دهد اقدامات اعتمادسازی پک‌ک، مانند اعزام هیئت‌های صلح گریلا، چیزی بیش از تسلیم نیست. این رویکرد رویه ثابت دولت اسپانیا نیز بود که نشانه‌های تعامل و گام‌هایی برای ایجاد گفتگو را نشانه ضعف چپ میهنی می‌دانست.

این شیوه‌ای از گفتگو و مذاکره است که در آن یک طرف به دنبال شکست طرف مقابل است نه دستیابی به یک پیروزی مشترک. در نهایت، ابقاء و حتی افزایش سیاست‌های سرکوبگرانه در زمان تنش‌زدایی و گفتگو، همراه با اقدامات غیرقانونی، دستگیری‌های گسترده، اشاعه مفهوم سازمان و اقدام تروریستی؛ همه اینها برای چپ میهنی آشناست. این شیوه‌ای است که دولت‌های ترکیه و اسپانیا در حال حاضر در پاسخ به خواسته‌های مشروع خلق‌های باسک و گُرد، در پیش گرفته‌اند. در هر دو مورد، نبرد، سیاسی بوده و هدف آن مسدود کردن خواسته‌های مشروع خلق‌های گُرد و باسک است نه اکنون و نه در گذشته، مسأله اساسی این دولت‌ها خشونت نیست. مشکل، امتناع از پذیرش سناریوهای دموکراتیکی است که در آن به مطالبات واقعی خلق‌ها (هر چه که باشند)، احترام گذاشته می‌شود. این تمایزی بزرگ میان نگرش دولت اسپانیا به خلق‌های باسک و کاتالان، و دولت ترکیه نسبت به خلق گُرد در مقایسه با رویکرد دولت‌های کانادا یا بریتانیا در قبال آرمان‌های کیکی‌ها^۲ و اسکاتلندی‌ها می‌باشد. به طور خلاصه، تفاوت در شکست‌های دموکراتیک رژیم‌های اسپانیا و ترکیه است، کشورهایی که هر دو وارث مستقیم دولت‌های دیکتاتوری هستند و هرگز اساساً از گذشته خود نگسسته‌اند. این، فقدان فرهنگ دموکراتیک است که دو دولت را به سوی سرکوب و انکار آرمان‌های مشروع وا می‌دارد. مشکل، باسک، گُرد، یا کاتالونیا نیست بلکه مشکل [دولت‌های] اسپانیا

۱ - Layola

۲ - کیکی نام منطقه‌ای در شرق کانادا می‌باشد که دارای تبار فرانسوی می‌باشند.

و ترکیه هستند.

در خصوص نقشه راهی که اوجالان ارائه می‌دهد نمی‌توانم کاری بیش از بیان احترام و حمایت کامل خود انجام دهم. این یک نقشه راه است که توسط جنبشی ارائه گشته که به وضوح خواست اکثریت مردم گُرد را نمایندگی می‌کند، [جنبشی] که درک می‌کند در بافت تاریخی، این چیزی است که به بهترین وجه نیازهای خلق گُرد را برآورده می‌کند. همبستگی بین‌المللی خلق‌ها در پیکار برای رهایی خود، نه مبتنی بر گفتن آنچه که دیگران باید انجام بدهند، بلکه بر اساس حمایت از تصمیماتی است که این خلق‌ها به طور مشروع اتخاذ می‌کنند. این پاسخ تاریخی-سیاسی چپ میهنی به مبارزات فلسطینی‌ها، صحرایی‌ها، ایرلندی‌ها و گُردها بوده و خواهد بود.

علاوه بر این، من درک می‌کنم که این پیشنهاد بر دو فرض اساسی استوار است که همچنین زیربنای یک فلسفه سیاسی مشترک هستند؛ به رسمیت شناختن خلق به مثابه سوژه‌هایی که قادر به تصمیم‌گیری هستند، و نیاز به ایجاد چارچوب‌های دموکراتیک و توسعه سناریوهایی که به موجب آن، این سوژه‌ها می‌توانند در خصوص چگونگی سازماندهی در داخل، و همچنین ماهیت روابطی که امیدوارند با سایر خلق‌ها داشته باشند، تصمیم بگیرند.

با پذیرش این گزاره، اوجالان پیشنهادی ارائه می‌کند که به بهترین وجه، بافت تاریخی، دولتی و منطقه‌ای کردستان را در نظر می‌گیرد، شرایطی که لاجرم از بافت تاریخی، دولتی و منطقه‌ای خلق باسک متمایز است. راه حل منازعه باسک با سناریوی مشابهی مواجه است، که شامل مقدماتی است که شکل‌دهی چهارچوبی دموکراتیک را ممکن می‌سازد که در آن همه پروژه‌های سیاسی قابل دستیابی هستند، از جمله پروژه استقلال باسک و وحدت ارضی که ابرتزال خواهان آن است. مناقشه سیاسی و راه حل آن باید این چارچوب را ایجاد نماید. اینجاست که جامعه باسک، ائتلاف ابرتزال و نیروهای دموکراتیک، بایستی تلاش‌های خود را به سمت تعهدی تاریخی، سیاسی، همگرا و اجتماعی هدایت کنند که چپ میهنی و نیروهای دموکراتیک این کشور باید ایجاد نمایند، این باید هدف همه ابرتزال‌ها و دموکرات‌های واقعی باشد. توافق بر سر نقشه راه منجر به به رسمیت شناختن یوسکال اریا به عنوان یک خلق، و ملتی با اختیارات تام تصمیم‌گیری در خصوص آینده خویش خواهد شد. حقی که متضمن

معنی است که می‌توانیم آزادانه در مورد روابط داخلی بین چارچوب‌های تصمیم‌گیری متنوعی که ما باسک‌ها در حال حاضر از آن بهره‌مند هستیم، و همچنین روابط خارجی خود با دولت‌های اسپانیا و فرانسه و پیوندهایمان با اروپا، تصمیم‌گیری کنیم، یک سناریوی دمکراتیک؛ سناریویی که به ما امکان می‌دهد خلق خود را بازسازی کنیم.

تغییر استراتژیک چپ میهنی به زوتیک یوسکال ایریا^۱ به عنوان نیروی محرکه، صرفاً هدف ایجاد وحدت لازم در صفوف این نیروها برای دستیابی به این اهداف را تعقیب کرده و خواهد کرد. هیچ عذر و بهانه‌ای برای نیروهای مختلف دمکراتیک و ابرتزال‌ها جهت توجیه عدم حصول توافق بر سر تعهد به اقدامی که ما را به سمت سناریوی مذکور سوق دهد، وجود ندارد؛ امری که به دلیل بحران عمیق چهارگانه‌ای^۲ که دولت اسپانیا در حال حاضر با آن مواجه است، ضروری تر گشته است. این رسالت ما است. ما فرصتی تاریخی برای حرکت رو به جلو داریم و نمی‌توانیم آن را از دست بدهیم. من از همه نیروهای ابرتزال و همه دمکرات‌ها می‌خواهم که در تعهد مشترک برای رسیدگی و حل و فصل عواقب درگیری‌های مسلحانه (از جمله مساله زندانیان و فراری‌ها، غیرنظامی‌سازی، و به رسمیت شناختن و جبران تمام خسارات وارده به قربانیان)، پیشروی کنند، و باسک را به عنوان ملتی دارای حق تصمیم‌گیری در مورد سرنوشت خویش به رسمیت شناسند.

من متقاعد گشته‌ام که راه رو به جلوی خلق گُرد، به سوی مبارزه برای یک سناریوی دمکراتیک و صلح‌آمیز است. ترور سه مبارز گُرد در پاریس، که من به آنها ادای احترام می‌کنم، نشان می‌دهد کسانی که به دنبال چسبیدن به گذشته هستند، تا چه اندازه به خشم آمده‌اند؛ عناصری که حیاتشان در گرو درگیری‌ها است و بر این پایه، خود را غنی می‌سازند. می‌توان چنین عناصری را در دولت اسپانیا نیز دید. این دستور کار «شبه‌سالاران»^۳ است، کسانی که در بطن جنگ، و برای جنگ، می‌زیند. این امکان وجود دارد که آنها همچنان به تلاش خود برای بازگرداندن ما

۱ - Euskal Herria: قدیمی ترین نام مستندی است که بر سرزمین باسک و خلق آن اطلاق شده است؛ پیشینه این عنوان به سده شانزدهم باز می‌گردد. این سرزمین مشتمل بر ایالات های لاپوردی، گیپوزکوا، نافارورا پهررا، زوپرویا، بیزاکیا و آرابا می باشد که خلق های آن به سه زبان باسک، اسپانیولی و فرانسه تکلم می کنند. در ادامه متن این نام را « سرزمین باسک » ترجمه خواهیم کرد.

۲ - بحران مالی، اقتصادی، ارضی (سرزمینی) و نهادی

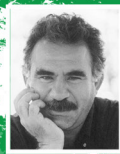
به گذشته ادامه دهند، اما این بیهوده است؛ آنها موفق نخواهند شد. در پایان، مایلم حمایت بی‌دریغ خود را از چپ میهنی و برادران و خواهران گُردمان در مبارزه‌شان برای سرزمین و آزادی اعلام دارم. بر این باورم که هرچه زودتر، همراه با رفیق اوجالان، از آن راه‌های بازی که رئیس‌جمهور آئنده^۱ درباره آن صحبت نمود عبور خواهیم کرد، راه‌هایی که زن و مرد آزاد از آن می‌گذرند.

با آغوشی از همبستگی برادرانه؛ رفیقی در سلول مجاور.

گورا یوسکال

هریا آسکاتوا

این مقاله در ابتدا به عنوان پیش‌درآمدی بر نسخه اسپانیایی کتاب «نقشه راه» اثر عبدالله اوجالان منتشر شده است.

آرنالدو اوتگی ، رهبری ائتلاف چپ‌گرای باسک حامی استقلال (Euskal Herria Bildu) را بر عهده دارد . وی نقشی محوری در روند صلح باسک ایفا کرد و یکی از معماران استراتژی جدید، مبتنی بر تعهد یکجانبه به راهکارهای صلح آمیز و دموکراتیک، و احترام به اراده خلق باسک است. این استراتژی به طور کامل این تنازع را متحول کرد. ده ها شخصیت بین المللی که سال ها به دلیل ابتکارات صلح در زندان بودند، از کمپین آزادی او حمایت کردند.

آرنالدو اوتگی

پیش در آمدی بر نقشه راه مذاکرات عبدالله اوجالان
ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

Arnaldo Otegi

Prologue to Abdullah Öcalan's The Road Map to Negotiations
International initiative